

μίαν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν ἤνοιξε καὶ ἀνέγνωσε :

Δεσποινίς

« Ὁ Ἀγνωστος ὠνομάζετο Παῦλος Τερνάκ. Τὴν νύκτα ταύτην ἐγὼ αὐτὸς τοῦ ἐκλείψαι τοὺς ὀφθαλμούς. Ἀπέθανε προφέρων τὸ ὄνομά σου. Ἀῦριον τὸ πρῶτ' κατὰ τὴν ἐνδεκάτην θὰ ἐνταφιασθῇ ἐν τῷ κοιμητηρίῳ τῆς Μοντημάτης.

Ἀρμάνδος Σονιέρ. »

Τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἡ Λευκὴ παρέστησε τὸ μέρος τῆς ἐν τῷ θεάτρῳ βεβιασμένως καὶ μετὰ προφανοῦς συγκινήσεως.

Τὴν ἐπομένην περὶ τὴν ἐνδεκάτην πρωϊνὴν ὥραν νεκρικὴ ἄμαξα εἰσῆρχετο εἰς τὸν περιβόλον τοῦ κοιμητηρίου, παρακολουθουμένη ὑπὸ δύο μόνον προσώπων, τῆς γραιῆς ὑπηρετρίας καὶ τοῦ πιστοῦ φίλου τοῦ νεκροῦ ἀγνωστού.

Ἡ Λευκὴ Λαμβέλ, ἡ ὥραία καὶ μάγος ἦτο ποιοῦς μελανειμονοῦσα περιέμενε πρὸ τοῦ ἀνορυχθέντος τάφου, καὶ ὅτε κατεβιβάσθη τὸ φέρετρον ἐγονυπέτησε καὶ κατέθεσε μετὰ δακρύων μίαν δεσμίδα ἰῶν.

[Μετάφρασις]

Δ. Η.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Σήματα διὰ γραμμάτων τοῦ Ἀλφαβήτου

Περίεργος νεωτάτη ἐφεύρεσις ἐγένετο πρὸ τινος γνωστή. Ἡ ἐφεύρεσις αὕτη ὠνομάσθη Γενικὴ ἤλεκτρικὴ σήμανσις. Εἶνε γνωστὸν ὅτι τὰ σήματα τῶν διαφόρων κατευθύνσεων τῶν πλοίων, ὡς καὶ πάσης ἀνάγκης καὶ παντὸς κινδύνου κατὰ τὸν πλοῦν ἐκτελοῦνται τὴν ἡμέραν διὰ ποικιλοχρῶμων μικρῶν σημάτων, σινιὰ λω ν καλουμένων, τὴν δὲ νύκτα διὰ πολυχρῶμων φανῶν, οὕτως ἡ οὕτως κατὰ συνθήκην διατιθεμένων. Τὸ πρᾶγμα, ὡς εἰκός, εἶνε πολυσύνθετον καὶ δύσκολον, δύσκολον μὲν τὴν ἐκτέλεσιν, ἔτι δυσκολώτερον δὲ τὴν ἀντίληψιν μεταξὺ τῶν ναυτικῶν, οἵτινες πολὺ ἀπέχουσι τοῦ νὰ εἶνε ὅλοι ἐπιστήμονες. Ἐντεῦθεν σύγχυσις καὶ ταραχὴ, καὶ οὐκ ὀλίγα φοβερά δυστυχήματα ἐκ παρανοήσεως ἐπερχόμενα. Τώρα ἰδοὺ ὁ ἐφευρετὴς Κέλγουαι ἐπενόησε συσκευὴν, συνισταμένην εἰς μέγα κιβώτιον ἐξ ποδῶν τὸ ὕψος καὶ τεσσάρων ποδῶν τὸ εὖρος. Τὸ κιβώτιον περιέχει πεντήκοντα ἤλεκτρικὰς λυχνίας οὕτω πως συνεχομένας, ὥστε μέρος αὐτῶν δύναται ν' ἀναρθῇ κατὰ θέλησιν τοῦ χειριζομένου, ἐπὶ μικροῦ δὲ κλειθροῦ ὑπάρχουσιν εἰκοσιεῖς κομβία διὰ τὰ ἰσάριθμα γράμματα τοῦ ἀγγλικοῦ ἀλφαβήτου, καὶ ἐπὶ τῇ πίεσει τοῦ ἰδιαίτερου κομβίου τοῦ ἐμφαίνοντος τὸ γράμμα, λυχνίατινὴς ἀνάπτονται ἐν τῷ κιβωτίῳ ἀποτελοῦσαι τὸ γράμμα ἐκεῖνο. Τοιοῦτω τρόπῳ δύναται νὰ παραχθῶσι διὰ μιᾶς φαινόματα σήματα εἰς πάντας καταληπτὰ. Τοιοῦτον κιβώτιον δύναται νὰ προσαρτηθῇ εἰς τὴν κεραίαν τῶν ἱστῶν παντὸς πλοίου ἣ εἰς πυργίσκους τῆς παραλίας ἢ παντὸς ἄλλου. Ἡ συσκευὴ ἐνεργεῖ ἐντελέστατα· καὶ ἐπειδὴ τὰ γράμματα εἶνε ἐξ ποδῶν ὕψους, δύναται ν' ἀναγνωσθῶσιν ἐκ μεγίστης ἀποστάσεως. Ἡ ἤλεκτρικὴ λυχνία κατέστη σήμερον τόσο κοινὴ,

ὥστε οὐδεμία δυσκολία θὰ ἦτο ἐν πάσῃ πόλει ἢ ἐπὶ τῶν πλοίων νὰ εὑρίσκηται τὸ ἀναγκαῖον ρεῦμα πρὸς παροχὴν ζωτικότητος διὰ τὴν ἐξαίρετον ταύτην μέθοδον τοῦ σημαίνειν τὸν κίνδυνον. Διὰ περαιτέρω δὲ τελειοποιήσεως δύναται τὰ γράμματα νὰ σημαίνωσι λέξεις ἀπ' εὐθείας, καὶ ἄλλαι σπουδαῖαι βελτιώσεις ἐλπίζεται νὰ γείνωσιν εἰς τὴν κοινωφελεστάτην ταύτην ἐφεύρεσιν, ἣ χρῆσις τῆς ὁποίας δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ γενικευθῇ.

Μελίσσαι ἐφορηθῶσαι κατὰ διηροδρόμου.

Ἐν Πενσυλβανίᾳ συνέδρ' περιεργότατον φαινόμενον. Ἐνῷ ὁ σιδηροδρομικὸς συρμὸς διήρχετο πρὸς μεγάλῃς ἐπαύλειος σμῆνος μελισσῶν ἐφώρμησε κατ' αὐτοῦ καὶ καταλαβὼν τὴν ἀτμάμαξαν ἔτρεψεν εἰς φυγὴν τὸν μηχανικόν καὶ τὸν θερμαστήν. Ἐδέησε δὲ νὰ σταματήσῃ ὁ συρμὸς καὶ νὰ ζητηθῇ βοήθεια πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῶν μελισσῶν. Παρόμοιον τι εἶχε συμβῆ πρὸ τινῶν ἐτῶν ἐπὶ τῆς γραμμῆς Κορίνθου - Ναυπλίου, ἀλλ' ἀντὶ μελισσῶν ἐπέδραμον τότε ἀκρίδες.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Διδάσκαλος: — Ἐὰν κατὰ τὴν ὥραν καταιγίδος ἀρχίσῃς νὰ τρίβῃς τὴν ῥάχιν τῆς γάτας καὶ μάλιστα ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἐπάνω, τί θὰ πεταχθῇ εἰς τὰ μάτια σου;

Μαθητής: — Ἡ γάτα!

Εἰς τὸ πλημμυριοδικεῖον:

— Κύριε δικαστή, ἐγὼ βρισκω πολὺ ἄδικο νὰ με φυλακίσετε, γὰρ τῆς κόττης ποῦ ἐκλείψα, περισσότερες μέρες φέτο ἀπὸ πέρις, ἀφοῦ φέτο μάλιστα εἶνε πολὺ φτηνότερα τὰ πουλερικά.

Εἰς διευθυντὴν δραματικοῦ θιάσου προσέρχεται νεανίας καὶ ζητεῖ νὰ προσληφθῇ ὡς ἡθοποιός. Ὁ διευθυντής ἐρωτᾷ:

— Καὶ ἔχεις γυμνασθῇ εἰς τρυφερά μέρη;

— Ἀκοῦτ' ἐκεῖ; ἀφοῦ τρεῖς φορές ὡς τώρα ἀρραβωνιάσθηκα!

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

— Ἐν τῇ Γενικῇ Ἐφημερίδι τοῦ Μονάρχου ὁ Κ. Φλέγκελ ἐδημασίευσεν πραγματεῖαν περὶ προϊστορικοῦ πύργου ἐν Καλύμῳ, ἐν τῷ προοιμίῳ τῆς ὁποίας λέγει τὰ ἑξῆς: « Ἡ Κάλυμνος ὑπερτερεῖ πολλῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου οὐ μόνον διὰ τῆς ἀλιείας τῶν σπόγγων καὶ τοῦ παγκοσμίου ἐμπορίου τοῦ εἶδους τούτου, οὐ μόνον διὰ τῆς μορφώσεως τῶν κατοίκων, ἐξ ὧν οὐκ ὀλίγοι διέπρεψαν ὡς ἱεράρχαι, ἱατροί, νομομαθεῖς, διδάσκαλοι, ζωγράφοι, οὐ μόνον διὰ τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ἐξ ὧν ὁ Στράβων ἐξάγει τὸ μέλι, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς. » Πλὴν τοῦ θεάτρου τοῦ Δηλίου Ἀπόλλωνος, εἰς τὸ βορειοδυτικὸν διαμέρισμα τῆς Καλύμνου ἐγγὺς τοῦ Ἐμπορικοῦ, κεῖνται ἐρείπια ἀρχαίου ἡγεμονικοῦ φρουρίου, τὸ ὁποῖον ὁ Φλέγκελ εἰκάζει ὅτι ἐκτίσθη ὑπὸ Κερῶν. Ἀλλ' οἱ Ἕλληνας τῶν προσηρικῶν χρόνων ἐδίδωσαν τοὺς ἀσάτας καὶ ἦδη ἐπὶ Ὀμήρου ἡ Κάλυμνος ἦτο νῆσος ἑλληνικὴ, οἰκουμένη ὑπὸ Δωριέων.